Zustande geschehend: सुस्पष्टा विनिद्रा ऽनुभवा कि मे Kattals. 81,61. — 2) aufgeblüht H. 1129. क्माब्ज Hariv. 15771. Kumâras. 5,80. Spr. 1600. Кимпом. 103. Verz. d. Oxf. H. 187,b, No. 428, 8. Pankar. 3,5,8. geöffnet von Augen: म्रता विनिद्र सक्सा विलोचने क्रामिन Vier. 132. — 2) m. Bez. eines best. über Wassen gesprochenen Zauberspruches R. 1,30,6.

विनिद्रक (von विनिद्र) adj. wach, erwacht: मुप्त° Катвя̀s. 106,56.

বিনিম্ন (wie eben) n. das Wachsein H. 319.

विनिद्रामु adj. Råda-Tar. 8, 2139 fehlerhaft für निद्दिहामु schlafen wollend, schläfrig vom desid. von 2. द्वा mit नि.

विনিনীষু (vom desid. von 1. নী mit বি) adj. zu leiten —, zu ziehen beabsichtigend: সুরা: Ragn. 9,23.

चितिन्द (von নিন্दু mit चि) 1) adj. spottend so v. a. übertreffend Pańkar. 1, 3, 78. 14, 59. — 2) f. সা das Schmähen, Lästern: मर्हाइनिन्दा Buåg. P. 4,4,13.

विनिन्द्क (wie eben) adj. verspottend: वेद o Mian. P. 10, 58. Verz. d. Oxf. H. 10, a, N. 4. spottend so v. a. übertreffend Gir. 2, 6.

विनिपात (von 1. पत् mit विनि) m. 1) Fall, Sturz, = निपात Med. t. 218. = स्रवपान d. i. स्रवपात (ÇKDn. dagegen liest स्रवमान) H. an. 4, 126. in übertr. Bed. so v. a. Unfall, Ungemach; = देवता ट्यसनम् H. an. = देवादिट्यसन Med. जपतां जुद्धतां चैव विनिपाता न विग्यते M. 4, 146. MBu. 3,331. 4,622. नैकासविनिपातन (= स्रत्पसाभिनिवेशेन Nilak.) विचचारेक् क्या न 12,2859. 8091. Çák. 70,1. 2. Målav. 69,5. पात Spr. 752 (II). 2932. Pańkár. 92, 5. 203, 2. Kull. zu M. 4,145. प्रतिक्रिया Катиая. 13,113. प्रतिकार् Pańkár. 92, 4. Hir. 119,18. Kull. zu M. 7, 147 (विनिपात: falschlich). so v. a. Tod M. 8,185. क्रोधा क् सर्वतपसां विनिपातकृत: das zu Schanden Werden Spr. (II) 1977. — 2) das Fehlgehen: स्रविनिपातं स्मृतिं च Çâñku. Gṣui. 2,10.

विनिपातक (vom caus. von 1. पत् mit विनि) adj. zu Schanden machend, vernichtend: श्रेपसाम् (राषः) MBu. 12, 13881.

विनिपातिन् (von 1. पत् mit विनि) adj. fehlgehend: धर्मेघविनिपातिनः Àpast. 2,29,5.

विनिवर्रुण (von 1. वर्क् mit विनि) adj. niederschmetternd: दिषताम् MBB. 3, 879. मुरारि 9, 2364. 2528. An der ersten und letzten Stelle विनिवर्रुण, an der zweiten विनिवर्रुण ed. Calc.

विনিঅর্কিন্ (wie eben) adj. dass.: ম্বদিস**ং MBu. 3,1**6991. বিনিস**ং** ed. Calc.

वित्तिम्य (von 5. मा mit वित्ति) m. 1) Tausch, Vertauschung H. 869. Halål. 2,418. শ্লবিক্রিয়ীর বা বিনিদ্য: Åpast. 1,20,14. वितिम्यं कर् MBn. 3,17194. Katuås. 73,349. MBn. 13,3465. 3468. Coleba. Alg. 38. Ragii. 1,26. Målav. 51. Çiç. 7,65. Katuås. 80,48. 50. Sån. D. 734. Bhåc. P. 1,1,1. 5,26,28. Kåç. zu P. 8,2,60. শ্লত্য ত Dhåtup. 31,1 (° विनम्य gedr.). কার্য পে Reciprocität Målav. 9,8. — 2) Verpfändung Med. k. 128. Çabdam. im ÇKDa. विक्रियों। विनिम्पर्देशा ग्रामासखाद्वे। कर्त चान्द्रायणं कुर्याह्य सालाह्यों भवेत्॥ Gobbila in Paåjaçkittat. nach ÇKDa.

विनिमेष (von 1. मिष् mit विनि) m. das Schliessen (der Augen): नय-नविनिमेष (als Zeichen) Kia. 12, 26.

विनियम (von यम् mit विनि) m. Beschränkung: वैश्यस्य वर्तमानस्य वैश्यापाम् — मूहायां चापि — तयार्विनिमपः स्मृतः eine Beschränkung auf diese beiden MBH. 13,2552.

विनियोक्तर् (von 1. युज् mit विनि) nom. ag. 1) der Jmd an Etwas (loc.) stellt, — Etwas thun heisst: तेषु तेषु कि कृत्येषु विनियोक्ता मर्के- सर्: MBu. 3,1225. Siddle K. zu P. 1,4,98. सा (प्रातिः) त्रिविधा विधात्री स्रिभिधात्री विनियोक्ती च die specielle Anordnung enthaltend, die Unterscheidung angebend Katu. Ça. Comm. 23, 13. fg. — 2) Verwender: स्रादाता सम्पर्गश्चां विनियोक्ता च पात्रवित् Kam. Nitis. 4,17.

विनियोग (wie eben) m. 1) Vertheilung: ऋविकार्मणाम Nir. 1, 8. — 2) Anstellung an ein Geschäft (loc.), Beauftragung mit Etwas; die Einem angewiesene Beschäftigung: म्रनेनेंद्रं त् कर्तव्यं विनियोगः प्रकीतितः Анникат. im ÇKDR. सार्ध्य महराजस्य мвн. 1,542. म्रतश्च विनियोगे ४ स्मिन्भवत्ता विनियात्रिताः R. 3,60,38. 5,90,26. °प्रमादा कि किंकाराः प्रभविञ्चष Комаваь. 6, 62. विनियोगं च भुताना धातेव विद्धात्वत МВн. 12, 8528. MARK. P. 48, 41. - 3) Anwendung, Verwendung, Gebrauch (z. B. eines Verses im Ritual), überall bei Comm. TAITT. ÅR. 10,33.35. бым. 1,32. ट्युकानां विनियागन्नः Накіч. 13014. गणानां बलानां च प-WIT RAGH. 17,67. WEBER, RÂMAT. UP. 292. ÇAÑE. ZU BRH. ÂR. UP. S. 53. 206 (57°). 266 (pl.). 269. 275. PANEAR. 1,5,13. 2,5,23. 3,14,1 (pl.). 4,5, 9. S. 238. 278. Verz. d. Oxf. H. 98, a, 25. 106, b, No. 161. fg. 219, b, No. 525. 229,a, No. 561. त्यानशेषविनियोगं क्यात Kull. zu M. 3,253. धन-स्य संयक्षो विनियोगे च zu 9,11.11, 20. Duuntas.84,16. P.1,3,32,Schol. Hir. 98, 15. करापि तावरेवंविधे कर्मण्येतस्य रेक्स्य विनियोगः श्लाध्यः 99, 13. शब्द ° Comm. zu Nilias. 2,1,55. पृशिट्यादीनां यथाविनियामं (wie sie der Reihe nach angewandt —, aufgeführt worden sind) गुणा इन्द्रियाणा पयाक्रममया विषया इति zu 1,1,14. — 4) Relation, Correlation Nilak. 193. VS. PRAT. 6,21. P. 8, 1, 61. Ind. St. 10, 413. 417. Madhus. ebend. 1,14. 15. fg. म्रङ्गसंबन्धबोधका विधिर्विनियागविधिः। त्रीकिभिर्यजेत स-मिधा यज्ञतीत्यादिः 19. fg. — 5) als Erklärung von म्राधिकार 8) Kåç. zu P. 1, 3, 11. -6 = $\frac{1}{2}$ $\frac{1}$

विनियोगसंग्रक् m. Titel eines zum SV. gehörigen Pariçishţa Ind. St. 1,59.

विनियोड्य (von पुज् mit विनि) adj. anzuwenden, zu verwenden, zu gebrauchen: प्राप्तश्चार्यस्ततः पात्रे विनियोड्यो विधानतः Mins. P. 16,57. न तत्र द्राउं बुधेन विनियोड्यः Spr. 3243.

विनिर्गम (von 1. गम् mit विनिम्) m. 1) das Ilinausgehen, Fortgehen: अनीकात् M. 7, 2498. R. Gorn. 2, 14, 22. गृहात् Vanau. Bru. S. 28, 9. स्वनगर्या: Катиая. 70, 2. 100, 32. Виас. Р. 10, 1, 65. स्नर्गहराताः काश्चिद्धायो लब्धविनिर्गमाः 20, 9. МВи. 13, 6315. समुविनिर्गमकाले Кианбом. 36. लिङ्ग (लिङ्गादिनिर्गम ed. Bomb. = लिङ्गशरीर्नाशे मित Comm.) Виас. Р. 3, 27, 29. बहिमेस्त्रविनिर्गमः so v. a. das Ruchbarwerden Mark. P. 27, 5. 6. — 2) das letzte Drittel eines astrologischen Hauses Varau. Вви. 22 (20), 6.

विनिर्घाष (von घुष् mit विनिम्) m. Klang, Laut: यथाशनेर्विनिर्घाषो वज्रस्येव च पर्वते MBu. 3,1565. कलक्सविनिर्धाषे: 13,5271.

विनिर्जय (von 1. जि mit विनिस्) m. Besiegung: पाएउवानाम् MBn. 3,15188.

विनिर्णाप (von 1. नी mit विनिम्) m. Entscheidung, ein maassgebender Ausspruch in Betreff von Etwas (gen.): कार्पाणाम् M. 1,114. कार्प 8,